

Opslaan Reacties 0 Delen

WIJ SAMEN 'Welzijnswerkers moeten bij hun leest blijven'

In de wijk Smitsveen van de gemeente Soest helpt 'Energie in Smitsveen' huis aan huis met de energietransitie.

Projectsecretaris Gerrit Vledder en sociaal werker Zoulikha Seddiki trekken de inwoners samen over de drempel. Vledder:

'Zoulikha doet waar zij goed in is: mensen verbinden.'

Gerrit Vledder (voor) en Zoulikha Seddiki. © Kiki Groot

Gerrit Vledder begint het gesprek met uit te leggen dat het project 'Energie in Smitsveen' in het najaar van 2021 stratte als een traditioneel wit initiatief. 'We waren van plan om informatieve bijeenkomsten en webinars te organiseren. Maar al gauw werd duidelijk dat we op die manier nooit de mensen met een kleine portemonnee zouden bereiken. En toen koppelde de directeur van welzijnsorganisatie Balans me aan Zoulikha.'

Hoe ging het verder?

Zoulikha Seddiki: 'We hebben toen een andere aanpak bedacht: een bakfietsrally. Voorjaar 2022 gingen we met onze bakfiets langs bij alle huurflats van woningcorporatie Portaal. We zetten er een partytent bij en er was koffie en thee met wat lekkers. Mijn collega's en ik stonden erbij, samen met de vrijwillige energiecoaches van Energie Actief Soest. We wilden de mensen die de tent bezochten vertellen over de tegoedbon van € 70 die de gemeente beschikbaar had gesteld en waarmee alle inwoners verduurzamingsproducten konden aanschaffen. Maar op de eerste plek stonden we drie uur lang en kwamen er drie mensen naar de tent toe. Daarop ben ik maar gewoon bij mensen aan gaan bellen.'

Hoe vullen jullie elkaar aan?

Vledder: 'Zoulikha weet veel beter dan ik hoe je met de mensen in deze wijk om moet gaan. Ook al zet ik letterlijk de deur open van het energieloket, op de begane grond van een van de huurflats: de mensen voelen zich niet welkom. Ik kan van mezelf wel denken dat ik progressief ben, maar ik zit toch gewoon in een witte bubbel. Met de inbreng van Zoulikha lukt het beter om over en weer de hand uit te steken. We moeten als Nederlanders niet te snel denken dat mensen niet willen, ze durven vaak niet uit angst voor het nieuwe.'

Seddiki: 'Het klopt wel dat ik mensen beter kan benaderen, ik heb een groot netwerk, ken de sleutelfiguren in de verschillende gemeenschappen. Mensen leven geïsoleerd, hun hoofd zit vol met andere problemen dan de energietransitie. Ik kan met veel bewoners communiceren omdat ik Marokkaans, Arabisch en Frans spreek. Met anderstalige bewoners spreek ik langzaam en op mijn eigen manier. Daardoor weten ze me te vinden.'

'Ik ben maar gewoon bij mensen aan gaan bellen'

Tijdens de bakfietsrally bijvoorbeeld, toen zag ik een vrouw heel schuchter naar buiten komen. Ik ben gewoon op een bankje gaan zitten. Uiteindelijk kwam ze naast me zitten en kon ik uitleggen hoe we haar wilden helpen. Ze heeft de flyer dezelfde dag nog aan haar kinderen laten lezen en zich aangemeld voor de eerstvolgende klusdag zodat er materiaal zoals radiatorfolie en tochtstrippen bij haar geplaatst konden worden.'

Wat is volgens jullie ingewikkeld aan de energietransitie?

Seddiki: 'De samenwerking met de woningcorporatie is nog erg ingewikkeld. Als huurders een melding willen doen van een reparatie, dan kan dat alleen maar online. Als het Nederlands daarvoor niet toereikend is, dan komt er dus geen oplossing. Mensen zijn niet dom, ze willen gewoon krijgen waar ze recht op hebben. In veel flats zijn er ventilatieproblemen. Laatst schrok een energiecoach zich rot bij een gezin uit een Afrikaans land: de ramen zaten potdicht en vol met schimmel. Ik heb toen de sleutelfiguur uit mijn netwerk daar naartoe gestuurd. Mensen moeten weten dat ze ziek worden als ze niet ventileren.'

© Kiki Groot

Vledder: 'Ja, en dan komen wij met onze tochtstrippen aanzetten. Het is ingewikkeld dat wij eigenlijk alleen pleisters kunnen plakken. Daarbij komt: de problematiek in de wijk is veel breder dan enkel de energietransitie. Daarom is de deelname van de welzijnssector onontbeerlijk. Dat zien ze daar ook wel, maar ik ontmoet overal in het land welzijnsprofessionals die zelf energiedeskundige denken te moeten worden. Maar dat is hun rol niet. Zij moeten bij hun leest blijven, doen waar ze goed in zijn. Dat is wat Zoulikha doet: mensen verbinden.'

Waar zijn jullie het meest trots op?

Seddiki: 'We waren laatst genomineerd voor de prijs van het beste energieproject van de provincie Utrecht. We zaten bij de laatste drie, zijn het helaas net niet geworden. Maar we hadden het wel voor elkaar gekregen om met negen enthousiaste vrijwilligers aanwezig te zijn op het stadskantoor van Utrecht. De meesten van hen komen anders niet of nauwelijks de wijk uit, dus het was erg spannend allemaal. Maar ze waren ook trots, ze voelden zich gezien en erkend.'

'Ingewikkeld dat wij eigenlijk alleen pleisters kunnen plakken'

Vledder: 'Zoulikha weet het voor elkaar te krijgen dat ze die drempel over durven. Dat doet ze op haar eigen manier, zoals zij weet dat het goedkomt. Dat heb ik wel geleerd in onze samenwerking:

Zoulikha zal het nooit zeggen als ze het ergens niet mee eens is. Ze kijkt me alleen zwijgend aan en trekt vervolgens haar eigen plan.'

GERRIT VLEDDER (64)

Hij is politicoloog en werkte in het verleden onder meer op het partijbureau van de PvdA en voor duurzaamheidsplatform NCDO. 'Sinds 2014 werk ik als zelfstandig ondernemer en Energie in Smitsveen is het mooiste project dat ik ooit heb gedaan.'

ZOULIKHA SEDDIKI

Zij werkt sinds 1996 als sociaal makelaar bij Stichting Balans. 'Ook al doe ik dit werk al meer dan 25 jaar, ik heb nog nooit zoveel geleerd over de Nederlandse manier van werken als van Gerrit.'

[Reageer op dit artikel](#) [Deel dit artikel](#)

samenwerken sociaal werk

Tea Keijl